

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Versvs V. & VI. In consuetis excellentijs Calorem lucemque simul, suo
præbeant dilecto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

Quamvis
desideria
nostra spi-
ritualia
sunt & su-
pernatu-
ralia.

malis, neque de spiritualibus, omnem
sensum appetitumque naturalem su-
perantibus, iudicium ferre poteris, aut
illas intelligere. Quod si tibi hæc adhuc
dubia videantur: nil tibi amplius dicen-
dum occurrit, nisi ut ista denuo legas, &
fortassis libera à dubitatione euades: satis
enim veritatis substantia enucleata est,
ne locus hic patitur prolixiorum istis de
rebus, tractationem. Hic itaque sensus,
qui antea absque ista luce diuina obse-
rus erat, & suis obsecratus appetitibus
iam taliter constitutus est, ut profundæ
ipsius cauernæ, hac diuina vniõne me-
diante

In consuetis excellentijs

*Calorem, lucemque simul, suo prabeant di-
lecto.*

VERSUS V. & VI.

*In consuetis excellentijs
Calorem lucemque simul,
suo prabeant dilecto.*

Cum enim istæ potentiarum cauernæ,
a deo stupendo modo in admirandis
lampadum illarum splendoribus, quæ in
ipsis ardent, positæ collocatæque sint,
cumque iam illustratæ, & in Deo sint ac-
centæ, præter integram, quam sui ipsarum
illi faciunt, traditionem; eosdem ipsos
splendores, quos ab eo cum amorosa glo-
ria susceperunt, ad Deum in Deo trans-
mittunt, inclinatæ iam ipsæ ad Deum in
Deo, effectæ etiam ipsæ lampades, in
splendoribus diuinarum lampadum ac-
centæ eandem lucem, & amoris calorem
quem suscipiunt ad suum reflectendo di-
lectum. Hic enim eodem prorsus modo,
quo ipsum amoris calorem suscipiunt &

cum eadem perfectione ac excellentia,
cum qua ipsis ab eo tribuitur, eidem eum
præbent. Quemadmodum vitrum solis
radijs translucens, facere solet.
Quamquam in nostro casu multò subli-
mius hoc fiat, eo quod hac in re volunta-
tis exercitium interueniat.

In consuetis excellentijs.

Hoc est, peregrinis, & ab omni comuni
sensu alienis, omnemque verborum ap-
paratum superantibus. Nam secundum
excellentiã perfectionemque cum qua
intellectus diuinam suscepit sapientiam,
est quoque excellentia ac perfectio, cum
qua præbet illam anima. Et secundum
excellentiã, cum qua voluntas cum di-
uina est vnita bonitate, est etiam excellen-
tia cum qua dat illa Deo in Deo eandem
bonitatem: ad hunc quippe finem recipit
eam ut eam det. Et eodem prorsus modo,
secundum excellentiã & perfectionem
cum qua in Dei magnitudine cognoscit,
manendo vnita in illa lucet, & calorem a-
moris præbet. Et iuxta excellentiã &
perfectionem aliorum attributorum diui-
norum quæ communicat ibi animæ, for-
titudinis videlicet, pulchritudinis, iustitiæ
&c. sunt etiam excellentiæ, quibus spiri-
tualis sensus, lætabundus dat dilecto suo
in suo dilecto eandem ipsam, quam ab eo
recipit lucem. Nam cum ipsa in hoc stam
sit facta vna eademque res cum eo, est ipsa
Deus per participationem; & quamquam
non in tam perfecto gradu, sicut in alia vi-
ta, est ramentum (sicuti diximus) velut in um-
bra Dei. Atque ita cum ipsa, per transfor-
mationem istam sit umbra Dei facit ipsa
in Deo per Deum id, quod facit ipse in ea
per semetipsum: eo quod amorum vol-
untas, sit vna. Hocque modo, sicut Deus
seipsum illi dat cum libera & gratuita vo-
luntate: sic ipsa etiam, tanto liberiores ge-
nerat.

nerosiorēque habens voluntatem, quā-
to magis Deo in Deo unitam: quodam-
modo per amorosam complacentiam,
quam de essentia diuina perfectionibus;
ipsius habet, dat Deo ipsum Deum. Estq;
hoc mysticum quoddam, & affectuum
animæ, donum factum Deo: verè enim vi-
detur ibi animæ, Deum esse suum, & quod
ipsa tanquam filius Dei adoptiuus, cum
proprietas iuris, per gratiam, quam Deus
sui ipsius fecit illi eum possideat. Dat igitur
illud dilecto suo, qui est ipsemet Deus,
qui sese dedit illi. Qua in re, quicquid de-
bet exoluit: voluntariè eam & libenter
tantundē dat illi, cum delectatione & in-
estimabili gaudio, Spiritum sanctum vel-
uti rem suam spontanea traditione dan-
do, vt ametur sicut ipse amari dignus est.
In quo inestimabilis consistit animæ de-
lectatio, cum nimirum videt quod ipsa
det Deo rem, quæ illi secundum infinitam
ipsius essentiam cōgruat & quadret. Nam
licet verum sit; non posse animam dare
denuo Deum ipsūmet Deo; siquidem ipse
semper in se ipsemet est: nihilominus ani-
ma perfectè & prudenter hoc facit,
dando quicquid ipsi ab eo datum fuerat,
ad persoluedum amorem: quod nihil al-
liud est, quam tantundem dare, sicut sibi
datur: Deus autem contentus & satisfac-
tus est illo animæ dono, & cum minori
non illi esset satisfactum, libenterque hoc
& gratè accipit, veluti rem propriam ani-
mæ, quæ res in sensu explicato datur Deo,
& in hoc ipso eam diligit, & denuo liberè
sese tradit animæ; & in hoc ipso amat ani-
ma: & hoc modo actu inter Deum & ani-
mam quidā reciprocos reperitur amor
in vnionis conformitate, & matrimoniali
traditione, in qua amborum bona, quæ
sunt essentia diuina, ab vtriusque in volun-
taria vnus alteri traditione coniunctis,
possidentur vno alteri dicente illud, quod

filii Dei dixit suo Patri, apud sanctum ^{IOAN. 17.}
Ioannem videlicet: *Omnia mea sunt, &*
tua mea sunt, & clarificatus sum in eis. Quod
in alia vita in fruitione sine intermissione
fit, in isto verò vnionis statu tunc fit, quan-
do ad actum & exercitium amoris com-
municatio animæ & Dei reducitur: tunc
inquā potest anima illud offerre donum,
quamuis maioris entitatis, quam sit ipsius
capacitas & essentia. Perspicuum siquidē
est, quod ille, cui multa regna ac nationes
velut propriæ subditæ sunt, quamuis ipse
multo plus illo entitatis habeant potest
tamē eas ipse optimè cui voluerit dare. Et
hæc est summa animæ satisfactio & læticia
considerare videlicet: plus se Deo quā ipsa
in se valeat dare tanta cū liberalitate Deū
ipsi Deo, veluti rem suam dando, idq; cum
ea luce diuina, amorisque calore, cum qua
fuit illi datus: quod in alia vita fit, lumine
gloriæ & amore mediante, in presenti ve-
rò per illuminatissimam fidem, & arden-
tissimum amorem. Atque isto modo

*In consuetis excellentijs.
Calorem, lucemque simul,
suo præbent dilecto.*

simul; coniuncta est enim PATRIS, &
FILII, & SPIRITVS SANCTI, in anima
communicatio, qui sunt lux & ignis a-
moris.

Sed notandæ hoc loco à nobis sunt, ex-
cellentie exquisitæque perfectiones, cum
quibus facit Deo hanc traditionem ani-
ma. Circa quod animaduertere oportet,
quod cum in actu vnionis istius, quadam
fruitionis imagine persfruatur anima, quæ
ab vnione intellectus & affectus in Deo
producitur, oblectata ipsa in se, & obli-
gata, facit Deo traditionē Dei, & sui ipsius
stupendis planè modis. Nam quantum
ad amorem spectat, gerit se circa Deum a-
nima

11215
11111

11111
11111

11111
11111

Mirabili-
ter Deo
anima ip-
sua in
matrimon-
ium de-
scribitur.

Mirabilis
excellens
cum qui-
bus facit
anima
hæc Deo
Deo tradi-
tionem.

In consuetis excellentijs.

Eteodem omnino modo, circa vestigi-
um fruitionis: & etiam circa laudem: &
similiter circa gratitudinem. Et quan-
tum ad primum, hoc est, ad amorem

*Prima est
quia amat
Deum per
Cumm.*

*Ioan. 17.
26.*

*Secunda,
quia amat
Deum in
Deo.*

*Tertia,
quia amat
Deum ob
id quod in
se est.*

tres præcipuas amoris excellen-
tias habet. Prima est, quia amat hîc
Deum anima, per ipsum Deum: quæ
certè admirabilis excellentia est: amat en-
nim à Spiritu sancto inflammata, & ha-
bens in seipsa Spiritum sanctum, sicut
Pater amat filium, vt per Sanctum Ioan-
nem dicitur: *Vt dilectio qua dilexisti me (ait
Filius Patri) in ipsis sit, & ego in ipsis.* Se-
cunda excellentia est; amare Deum in
Deo. In ista enim vehementi vnione ab-
sorbetur anima in Dei amorem; & Deus
etiam cum vehementia magna se tradit
animæ. Tertia excellentia amoris prin-
cipalis est, amare eum ibi, ob id quod ipse
est. Non enim propterea duntaxat amat
illum, quia est ipsi largus, bonus, liberalis,
&c. Sed multo fortius quia in se, est om-
nia ista essentialiter. Circa verò istam
fruitionis imaginem, habet alias tres præ-
cipuas excellentias admirabiles. Prima
est, quia fruïtur ibi anima Deo, vnita
cum ipso Deo. Nam cum hic anima vniat
intellecta cum sapientia & bonitate, &c.
quas tam clare cognoscit (quanquam
non ita, sicut in alia vita futurum est),
mirum in modum in omnibus rebus is-
tis distinctè (vti superius diximus) in-
tellectis oblectatur. Secunda dilectio-
nis huius præcipua excellentia est, in

solo Deo, absque aliqua creaturæ ad-
mixtione, ordinatè oblectari. Tertia
delectatio est; frui illo solummodo pro-
pter id, quod ipse est, absque proprii
gustus, aut alterius cuiuscunque rei crea-
turæ admixtione. Quod verò ad Laudem
spectat, quam in ista vnione concinit ani-
ma Deo, tres in ea repertiuntur excel-
lentia. Prima est: quia facit hoc anima
ex officio; animaduertit siquidem Deum
eam ad laudem suam creasse, sicut per
Isaiam dicit: *Populum istum formauit mi-
hi, laudem meam narrabit.* Secunda ex-
cellentia est: dicere Deo laudes, ob
beneficia quæ accipit & propter volu-
ptatem, quam in laudando magno illo
Domino experitur. Tertia est; lauda-
re eum ob id, quod ipse in se est: quam-
uis enim anima, nullam inde perciperet
delectationem; laudaret tamen eum
propter id quod ipse est. Ad gratitudi-
nem porò quod attinet, tres alias habet
excellencias. Prima est: gratam esse,
& agere gratias pro naturalibus & spi-
ritualibus bonis, necnon pro vniuersis
alijs beneficijs. Secunda est; ingens de-
lectatio, quam in laudando Deo per-
cipit: vehementissime enim in hanc ab-
sorbetur laudem. Tertia est, lau-
dare ob id duntaxat, quod

Deus est: quod efficacious
multò est, & delectabilius.

☩(o)☩